

เทศน์อุบรมมราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๐ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๓๘

ความรู้จักประมาณ

มันตายจริง ๆ นะมองดูนี้เหมือนกองไฟเผาหัวใจ จะไม่ฉุดกันยังไง มันเผา เพราะอะไร ต้นเหตุมันรู้ตลอด ผลคือไฟเผาหัวใจต้นเหตุมาจากการให้มาไว้ในสามาไปถึงต้นเหตุ มีแต่เรื่องผิด ๆ ทั้งนั้นจึงมาเป็นไฟ นั่นแหละถึงได้สอนให้รับดับไฟ ให้รู้จักประมาณ ความพอเหมาะสมอดีตเป็นธรรมของพระพุทธเจ้า ให้รู้จัก อัตถัญญ รู้จักตน รู้จักฐานะ กำลังวังชาความรู้วิชาฐานะของตน ปฏิบัติให้ครบถ้วนไปตามนั้น อย่าดื้ออย่าดีดเกินเหตุ เกินผลมันเอาไฟมาเผาหัวใจไม่ใช่อย่างอื่นอย่างใด คือ เห็นเข้าเป็นอะไรก็อยากเป็นกับเขา เห็นเข้าได้อยากได้กับเขา เห็นเข้าดีน้อยากดีนักกับเขา ดีนเขากับดีนเรามันไม่เหมือนกัน ความอยากของเขากับความอยากของเรา ความดีนของเขารู้ความดีนของเรา ไม่เหมือนกัน เวลาผลมาก็ต่างกัน เข้าดีนเข้าดีเดียวมีเครื่องไม้เครื่องมือพอเหมาะสม พอดีกับกำลังวังชา เราไม่มีกำลังแต่จะไปโดยดีขึ้นไม่แซมเปลี่ยนก็ไม่ได้ ให้พากันรู้จักประมาณ

การทำความดีดังที่ทำบุญให้ทานนี้เป็นความเหมาะสมสมถูกต้องแล้ว พากันจำเอาระบุนี้ให้ลักษณะของคนดี การสร้างความดีนี้เข้าไปช่วยสนับสนุนจิตใจให้ร่มเย็น การสร้างความช่ำเป็นความเดือดร้อนวุ่นวายเป็นไฟเผาตัว

กิเลสมันมีอยู่ ๓ หมัด ๔ หมัดเดีด ๆ นี่ละมันลบคำสาña กิเลสเหล่านี้มารอยู่กับหัวใจคน แล้วออกจากหัวใจคนก็มารอยู่กับปากคน ความประพฤติของคน กิเลสเหล่านี้คืออะไร กิเลสนอกกว่าบ้าปไม่มีทั้ง ๆ ที่บ้าปมีมาดั้งเดิมตามหลักธรรมของพระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ บุญไม่มีทั้ง ๆ ที่บุญมีมาดั้งเดิมตามคำสอนของพระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ นรกไม่มี สารรคไม่มี ทั้ง ๆ ที่คำสั่งสอนของพระพุทธเจ้าแสดงบวกว่ามี แต่ กิเลสนอกกว่าไม่มี นี่ละมันลบล้าง ความลบล้างเหล่านี้เข้าหาหัวใจสัตว์นะ จากนั้นก็ตายแล้วสูญ อันนี้หมัดเดีดมากนะ สัตว์ทั้งหลายจะเพราะคำว่าตายแล้วสูญ เชื่อคำว่าตายแล้วสูญนี้มากต่อมาก แม้ชาวพุทธเราจะไม่พ้นชีวีเป็นจำนวนมากในการเชื่อว่าตายแล้วสูญ เพราะฉะนั้นพอได้ยินว่าคนนั้นระลึกชาติได้คนนี้ระลึกชาติได้จึงตื่นเป็นบ้างกันไป เมื่อนั่นว่าตายแล้วเกิดมีคนนั้นอกนั้นสูญหมด นี่ละหมัดนี้หมัดเดีดมาก

ในหลักธรรมของพระพุทธเจ้าแล้วอริยสัจเป็นองค์เปิดโลกราตรุ ฟังให้ดี อริยสัจ ทุกชี สมุทัย นิโรธ มรรค นี้เป็นกงจกรของวัฏจักรหนึ่ง ของธรรมจักรหนึ่ง ทุกชี สมุทัย เป็นวัฏจักรเครื่องหมุนสัตว์ทั้งหลายให้หมุนเวียนเปลี่ยนแปลง หมุนอยู่ในนี้

ไม่ให้ออก หมุนขึ้นหมุนลงตามบาร์กรรม บุญมีมากมีน้อยหมุนขึ้นหมุนลงอยู่ตามนี้ เมื่อมีมากเข้าพอสมควรค่อยหมุนถอยออกมา นี้เป็นธรรมจักรคือทางความดี ได้แก่ นิโรค บรรด อยู่ในหัวใจของเรานี่มีจักรอยู่ ๒ จักร จำให้ดีตรงนี้นั่น นี่ล่ะเครื่องประกันในความถูกต้องทั้งหลายแห่งธรรมทั้งหลายที่พระพุทธเจ้าทรงสั่งสอนไว้ เครื่องประกันเครื่องยืนยันมี ๒ อันนี้

วัฏจักรนี้หมุนหัวใจสัตว์ให้อยากทำความชั่วช้าลง ก็อยากรู้ที่ไหน อันใดที่เป็นผลประโยชน์ของกิเลสแล้ว กิเลสจะชุดจะลากจะดึงจะกล่อมให้สัตว์ทั้งหลายเคลื่อนหลับไปตามแล้วทำตามมัน แล้วก็หมุนเข้ามาในกงจักรของมันนี้ ๆ ความชั่วทุกประเภทเป็นเครื่องดึงดึงสัตว์ทั้งหลายเข้ามาในกงจักรอันนี้ ๆ ความดีทุกประเภทเป็นเครื่องดึงดึงสัตว์ทั้งหลายให้เข้ามาในธรรมจักรเครื่องหมุนออกนี้ ให้เข้ามาในธรรมจักรนี้ ๆ นับแต่การทำบุญให้ทานประพฤติตัวเป็นคนดี คำว่าดีนี่ทุกแห่งทุกทางรวมเข้ามาในวงธรรมจักรนี้ แล้วจะธรรมจักรนี้หมุนชา วงศ์วัฏจักรนี้หมุนเร็ว เพราะเวลาณีกิเลสอยู่ในหัวใจเราหนาแน่นมากมาย เพราะฉะนั้นมันจึงมีกำลังมากหมุนอย่างรวดเร็ว ส่วนธรรมจักรหมุนแต่หมุนชา

เพราะฉะนั้น เราจะสร้างความดีของเรางบนเข้าธรรมจักรของเรานี้ให้มีกำลังหมุนเร็วเข้า ๆ ก็ทันกัน เมื่อมุนเร็วเข้า ๆ ทางนี้เร็วมากเท่าไหร่ทางวัฏจักรก็อ่อนลง ๆ ทางสมุทัยทางวัฏจักรนี้อ่อนลง ๆ ทางนี้หมุนแรงเท่าไหร่ทางนั้นยิ่งอ่อนลง ๆ หมุนขาดสะบันไปหมดเลยในทุกข์ สมุทัย ที่เป็นเครื่องหมุนสัตว์โลกให้จมอยู่ในวัฏจักรนี้หมุนขาดสะบัน ดีดผึ่งเลย นี่ท่านเรียกว่าพันจากทุกข์ เป็นธรรมชาติที่บริสุทธิ์ไม่ได้สูญ แล้วเวลาสัตว์ทั้งหลายตายเกิดอยู่ในนี้ก็ไม่มีคำว่าสูญ

คำว่าสูญนี้ไม่มี เป็นร่องของกิเลสอุตรีขึ้นมาหลอกสัตว์ทั้งหลายให้เข้าไปอยู่ในกงจักรของมัน ไดรเชื่อมันต้องเข้านี่ทั้งนั้น เข้าในวัฏจักรนี้ทั้งนั้น ยิ่งว่าตายแล้วสูญสัตว์ทั้งหลายยิ่งทำกรรมหนักมาก เพราะตายแล้วยังไงก็ไม่มีผลตอบแทน ตายแล้วสูญอย่างทำอะไรก็ทำ คำว่าอยากรำไรก็ทำ กิเลสเปิดทางความอยากรไว้แล้วให้ทำตามมัน นี่ล่ะสำคัญตรงนี้ เพราะฉะนั้นสัตว์ทั้งหลายจึงไม่อยากทำความดี เมื่อกิเลสมีกำลังมากอยากทำแต่ความชั่วช้าลง กรีบเริงบันเทิง แล็บอกมุนให้มีแต่มุนกิเลสเปิดทางไว้แล้ว ๆ เรายกติดตาข่ายกิเลสวันยังค่า หนูงหนิง ๆ ติดอยู่ตลอดเวลาไปไม่ได้ นี่ล่ะความชั่ว เมื่อคนเราสำคัญว่าตายแล้วสูญจะเป็นอย่างนี้ด้วยกันทั้งนั้น แล้วพากนี้พากได้รับความทุกข์ความทรมานหนักมากด้วย แล้วที่จะวนอยู่ในวัฏจักรนี้ยืดยาวแสนยีดยาวด้วย วัฏจักรของคนนี้จะไม่มีทางสิ้นสุดอย่างนี้ด้วย พระอ่านجاจแห่งกรรมนี้หมุนให้ยืดยาวออกไป ความทุกข์หมุนให้ทุกข์มากลำบาก

ผู้ที่เชื่อว่าตายแล้วเกิด นี้เชื่อตามทางของพระพุทธเจ้า ผู้นี้เป็นผู้แยกออกจากในธรรมจักรนี้ แล้วคนนี้เชื่อบาปเชื่อบุญแล้วสร้างคุณงามความดีทางนี้หนักเข้า ๆ ทางธรรมจักรก็หมุนเร็วเข้า ๆ ดีเดียงอก ก็อกจากวัฏจักรนี้ก็เป็นธรรมจักร ออกจากธรรมจักรนี้ก็พ้นจากทุกข์ ๆ ไปโดยสิ้นเชิง ๆ

คำสั่งสอนของพระพุทธเจ้าสั่งสอนไว้ในจักร ๒ จักรนี้ไม่นอกเหนือจากนี้ บรรดาพระพุทธเจ้าบรรดาพระอรหันต์รุ่กุลองค์เต็มหัวใจอันนี้ปิดไม่อยู่ บรรดาพระอรหันต์ก็ได้พระพุทธเจ้าก็ได้ทุก ๆ พระองค์เลยนะไม่ใช่ว่านองค์ใดองค์หนึ่ง ขึ้นเชื่อว่าผู้สิ้นกิเลสแล้วจะทราบจักร ๒ จักรนี้ได้อย่างประจักษ์ใจว่ามันหมุนกันยังไง มันทำให้สัตว์โลกได้รับความทุกข์ความลำบากยังไง ๆ มันหมุนกันยังไง รู้หมดทั้งสาเหตุ และหมุนเข้ามาเป็นทุกข์ ทุกข์ เพราะเหตุใด รู้ทั้งสาเหตุ ๆ รู้ทั้งผลของมันอย่างชัดเจน ที่นี่ทางความดีนี้ก็เหมือนกัน ความดีนี้คือยอมรับเข้าไป ๆ เรียกว่าธรรมจักร พ้ออกจากธรรมจักรแล้วก็ วิวัฒนาจักร เป็น ๓ จักรนะ วิวัฒนาจักรหมายถึงว่าหมุนออกเลย พุ่งตลอดพ้นจากทุกข์ ท่านเรียกวิวัฒนาจักร หมุนพ้นจากทุกข์

บรรดาพระพุทธเจ้าพระอรหันต์ท่านรู้ประจักษ์ทุก ๆ องค์ ไม่มีองค์ใดเว้นองค์หนึ่งไม่มีที่จะไม่รู้เรื่องจักรเครื่องหมุนของกิเลสที่หมุนสัตว์โลกให้เกิดแก่เจ็บตาย ๆ ตกนรกไปสวรรค์ ตกนรกหมกใหม้อย่างลึกลับอย่างที่หนักแน่นที่สุดก็ไปจากวัฏจักรนี้มันหมุนลงไป อันหนักที่สุดก็คือตายแล้วสูญ อันนี้หนักมาก ถ้าหากว่ามีอยู่ในหัวใจของใครให้ดันนะให้แก่นะ ให้เชื่อบาปเชื่อบุญเป็นเครื่องลบล้างคำว่าตายแล้วสูญไม่งั้นจะไม่มีครบผู้นั้นแหล่ผู้จะจำไม่เชื่อพระพุทธเจ้า ฉุดลากขนาดไหนไม่ยอมเชื่อแล้วก็จะ

คำสอนของพระพุทธเจ้าบอกมาปีบุญมีนรมีสวรรค์มี ตายแล้วเกิด นั่น อันนี้เป็นความแน่นอนของธรรมที่พระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ท่านทรงสั่งสอนไว้โดยถูกต้อง เราผู้เป็นลูกศิษย์ตถาคตก็คือเป็นพุทธบริษัท ให้เชื่อตามคำสอนพระพุทธเจ้า ถ้าเชื่อตามกิเลสก็เท่ากับเชื่อตามโจรตามมาร มันจะฉุดจะลากให้ไปล้มจนในที่ไหน ๆ ไม่มีประมาณ คำว่าความช้ำแล้วไม่มีประมาณ พาสัตว์ทั้งหลายไปได้ทุกแห่งทุกมุม ไปเกิดได้ทุกแห่งทุกหน ได้รับความทุกข์ความทรมานทุกประเภทหาประมาณไม่ได้ ก็คือความช้ำที่ผู้นั้นแหล่ทำเอง หากไปพัดไปผันผู้นั้นเอง

อันความเชื่อว่าอย่างนั้นความเชื่อว่าอย่างนี้นั้น ถ้าหากว่าปากพูดออกมาก็เป็นเพียงลมปาก ความเชื่อนี้เป็นเพียงความเชื่อแต่หนุนออกมาจากกิเลสบอกให้เชื่อ พวกร้าวจึงเชื่อกิเลสมากกว่าเชื่อธรรม แต่ผู้ใดเชื่อธรรมมากกว่ากิเลสผู้นั้นแหล่ผู้เริ่มต้นตื่นจากหลับแล้วจะหมุนตัวออก ๆ ถึงจะไปเกิดอยู่ก็ตาม ความย่นแห่งวัฏวนที่จะเกิดแก่เจ็บตายไม่มีสิ่นสุดนี้จะหายเข้ามา ๆ ความสุขก็จะมีมากขึ้น ความทุกข์ก็จะลดน้อยลง

วัภวนที่พาให้หมุนเกิดแก่เจ็บตายไม่มีสิ้นสุดก็จะหดย่นเข้ามา ๆ อำนาจแห่งบุญตัดได้ หลายด้านหลายทาง คือสกัดความยึดยาวในพุทธิต่าง ๆ ที่ไม่มีสิ้นสุดนั้นให้ย่นเข้า มาจนกระทั้งถึงสิ้นสุดวิมุตติหลุดพ้นไปได้ นี่อันหนึ่ง

ผู้เชื่อตามพระพุทธเจ้าเป็นผู้หันมาทางนี้ หันมาทางธรรมจักรเพื่อจะหันออกทาง วิวัภจักร ทะลุพุงเลยถึงแดนพันทุกข์ ผู้ที่เชื่อตามกิเลส ความโลภก็เป็นกิเลส ให้จำให้ ดีนะ ความโกรธเป็นกิเลส ราคะตัณหาเป็นกิเลสประเทต่าง ๆ หนักเบา เบามาก หนักมากมี กิเลสแต่ละประเทตมีหนักมีเบาให้พากันระมัดระวัง ถ้าเราแก้มันไม่ได้ก็ให้ ออยู่ในความพอฟิดพอเหวี่ยงพอสู้กัน อย่าถึงกับมันเอาเราให้หล่มให้หมด ถ้าว่าความ โลภก็อาจกระทั้งเจ้าของล่ำজมก็ใช้ไม่ได้นะ ความโกรธก็อาจเจ้าของล่ำจมใช้ไม่ได้ ราคะตัณหาอาจให้เจ้าของล่ำจมก็ใช้ไม่ได้

ลิงเหล่านี้พากนให้ล่ำจมได้ทั้งนั้นเมื่อเลยประมาณมันแล้ว ถ้าอยู่ในประมาณ ความพอดีบพอดีแล้วก็เหมือนเรา ๆ ท่าน ๆ เรียกว่าเป็นพลเมืองดีก็ได้ ความโลภก็มี แต่ไม่โลกเกินเหตุเกินผล โลกพอดีบพอดีเหมือนมนุษย์ที่เป็นคนเป็นไม่ใช่คนตายต้อง มีความอยากบ้าง ความอยากธรรมดายิ่ง ๆ ไปพระพุทธเจ้าไม่เรียกว่าความโลภเป็น กิเลส อันเรื่องความโลภเหลือเนื้อเหลือตัวเหลือเหตุเหลือผลเหลืออรรถเหลือธรรม เหลือไปเลี้ยงทุกสิ่งทุกอย่างนี่ท่านเรียกว่าความโลภ ความโกรธก็เหมือนกัน ความโกรธ ความหุ่ดหึงมันมีได้ แม้แต่ลูกเราเลี้ยงมาແຫບเป็นແຫບตายนี้เวลาโมโหให้ลูกกี้ยังมี อันนี้ก็เป็นธรรมดा ยังเรียกว่าเป็นพลเมืองดี

ราคะตัณหา ผัวเมียอยู่ด้วยกันไม่เสพไม่สมกันมีเหรอ ด้วยความรักความชอบใจ นี้ก็เป็นธรรมดា ไม่ได้อือเป็นความผิดโน่นโจนทะยานอะไร แต่ถ้าหากามาอกลุ่นออก ทางหรือทะเบียนทะยานไปอีก นั่นท่านเรียกว่าราคะตัณหาที่เป็นฟืนเป็นไฟ ให้พากันจำ เอาไว้ ให้กะไว้ให้พ่อประมาณ บังคับไว้จะ ลิงเหล่านี้มันปริม ๆ มันค่อยจะลันฝัง ตลอดเวลา ไม่ว่าความโลภ ไม่ว่าความโกรธ ไม่ว่าราคะตัณหา มันปริม ๆ มันค่อยจะ ลันฝังตลอดเวลา เราต้องตีไว้เสมอ ๆ ด้วยธรรม ไม่มีธรรมอยู่ไม่ได้นะแต่กระจัด กระจายไปหมดนั่นแหล่ะ ประเกทนี้จะทำลายสัตว์ ให้รัมมัดระวังให้อยู่ในความ พอเหมาะสมพอดี

การอยู่การกินการใช้การสอยก็ให้อยู่ในความพอเหมาะสมพอดี ถ้าธรรมพากอยู่พา กินพากษาพากษาอยู่พากษาอยู่พากษาไปพากษาแล้วจะพอดีทุกอย่าง ถ้าเป็นธรรมพากไปพาก ทำนะ คือธรรมพากดำเนินไม่ว่าจะไปจะอยู่จะหลับจะนอนจะกินจะใช้จะสอยเครื่องนุ่งห่ม ต่าง ๆ ถ้าธรรมมาเป็นผู้นำแล้วพอเหมาะสมพอดี ถ้ากิเลสเป็นผู้นำแล้วใช้ไม่ได้นะ บ้าน ก็อยากหรูหราก็สุด เครื่องแต่งเนื้อแต่งตัวอย่างหรูหราก็สุด บ้านไม่บ้านวัน ๆ แรม

ฯ นีละกิเลสพานำให้ดูฯ ถ้าว่าเราหาเรื่องนะ การอยู่การกินทุกอย่างนี้ต้องเหลือเพื่อฯ พึงเพื้อเห่อเพิ่มเพื่อกิเลสด้วยฯ

การไปการมาในเมืองกัน รถนี่อยากได้๕ รถเบนซ์ เรากินเดียวันนั้ง ๕ คันรถเบนซ์ นีละกิเลสพาไปพามาพาอยู่พาหลับพานอน อะไรมีแต่ดีฯ ฯ ดีเพื่อกิเลสทั้งนั้นไม่ได้ดีเพื่อเรา เพราะฉะนั้นความทุกข์กิเลสจึงขึ้นมาให้เราทั้งหลาย นีละกิเลสพานำทางเป็นอย่างนั้น ไม่มีอันดี กินก็ไม่พอดี นอนไม่พอดี การใช้สอยไม่พอดี เครื่องนุ่งห่มทุกลิ่งทุกอย่างถ้ากิเลสพาทำไม่พอดีทั้งนั้น มีแต่เรื่องเพื่อกิเลสฯ และเพื่อความล่ำজมแก่เราฯ จงพากันจำไว้ทุกฯ คน ให้ธรรมพาดำเนิน การอยู่การกินพอเป็นพอไปแล้วอยู่กินเท่านั้นพอ การใช้การสอยก็เมื่อถูกัน พอกปิดอวัยวะพอสมควรเมื่อถูกันมุชย์อยู่ด้วยกันนี้แล้วพอ อย่าให้หญูหารฟูฟ่าเกินเหตุเกินผลใช้ไม่ได้เลย อันนั้นเป็นเรื่องของกิเลสผิดโคนเกินประมาณ หาความสุขไม่ได้ มีเท่าไรจะไปตามมันหมัดนั้นแหล่

ให้พากันจำเอานะ วันนี้เทศน์พึงเท่านี้ล่ะ ต่อไปนี้รับศีล ศีลคือกำแพงกั้นรก กั้นไฟนรก มันเผาตัวของเราเผาครอบครัวเหย้ายเรือน ถ้าล่วงเกินศีล ๕ นี้แล้วเผาทั้งตัวเผาทั้งครอบครัวเหย้ายเรือน เผาไปหมด เมื่อมีศีล ๕ ข้อนี้แล้วไม่เผา ต่างคนต่างมีสมบัติเป็นของตัวทุกสิ่งทุกอย่างเป็นของตัวเป็นปกติฯ ถ้าทำลายศีลนี้แล้วก็คือว่าทำลายความเป็นปกติแห่งกันและกันเสียหมด นั่นคุณค่าของศีลเป็นของเล่นเมื่อไร
